

MINDEN FORRÁSOM BELŐLED FAKAD.

(ZSOLT 87,7)

*C év – Húsvét 3. vasárnapja**Gondolatok vasárnapra***BÉKESSÉG ISTENTŐL** - Reményik Sándor

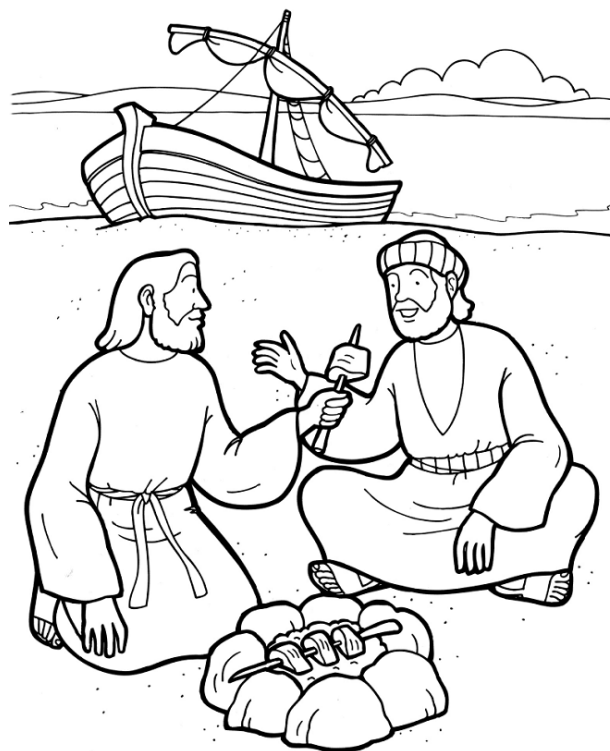
Nincs nyugalom, nincs nyugalom – a szív,
Amíg ver, mindörökre nyugtalan.
De mindörökké nyughatatlanul,
Istentől mégis Békeisége van.
Békeiség Istentől.

Nincs nyugalom, nincs nyugalom – vihar,
Örök hullámzás a víz felszíne.
De lent a mélyben háborítlanul
Pihen a tenger s az ember szíve,
Hadd hullámozzék a víz felszíne.
Békeiség Istentől.

Nincs nyugalom, nincs nyugalom s ez a
Nyugtalanság, mint a járvány ragad.
Te sugározd szét békeiségedet
És szóval, kézfogással másnak add.
Az Isten Békeisége is ragad.
Békeiség Istentől.

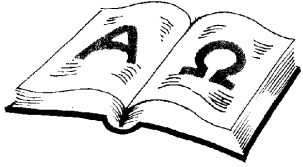
Reggel mondd, délben mondd és este mondd
A Feltámadt első szép szavát.
És ragyogóbbá lesz a reggeled
És csillaghímesebb az éjszakád.
És békeiségesebb az éjszakád.
Békeiség Istentől.

Békeiség Istentől: mi így köszönjük,
Hogy köszöntésünkben lélek legyen –
Vihartépett fák – ágainkon mégis
Vadgalamb bűg és Békeiség terem.
Békeiség: köszöntésünk ez legyen.
Békeiség Istentől.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 21,1-19)

Feltámadása után Jézus egy alkalommal így jelent meg tanítványainak a Tibériás-tó partján:

Együtt voltak Simon Péter és Tamás, melléknevén Didimusz, továbbá a galileai Kánából való Natanael, Zebedeus fiai és még két másik tanítvány. Simon Péter így szólt hozzájuk: „Megyek halászni.” „Mi is veled megyünk” – felelték. Kimentek és bárkába szálltak. De azon az éjszakán nem fogtak semmit.

Amikor megvirradt, Jézus ott állt a parton. A tanítványok azonban nem ismerték fel, hogy Jézus az.

Jézus megszólította őket: „Fiaim, nincs valami ennivalótok?” „Nincs” - felelték. Erre azt mondta nekik: „Vessétek ki a hálót a bárka jobb oldalán, ott majd találtok.” Kivetették a hálót, s alig bírták visszahúzni a tömérdek haltól.

Erre az a tanítvány, akit Jézus szeretett, így szólt Péterhez: „Az Úr az!” Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét - mert neki volt vetkőzve -, és beugrott a vízbe.

A többi tanítvány követte a bárkával. A hallal teli hálót is maguk után húzták. Nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire.

Amikor partot értek, izzó parazsat láttak, s rajta halat, mellette meg kenyeret. Jézus szólt nekik: „Hozzatok a halból, amit most fogtatok.” Péter visszament, és partra vont a hálót, amely tele volt nagy hallal, szám szerint százötvenhárommal, s bár ennyi volt benne, nem szakadt el a háló.

Jézus hívta őket: „Gyertek, egyetek!” A tanítványok közül senki sem merte megkérdezni: „Ki vagy?” – hiszen tudták, hogy az Úr az. Jézus fogta a kenyeret, és adott nekik, Ugyanígy halból is.

Ez volt a harmadik eset, hogy a halálból való feltámadása után Jézus megjelent nekik. *

Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: „Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?” Péter így szólt: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek.”

Erre Jézus azt mondta neki: „Legeltesd bárányaimat!” Aztán újra megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz te engem?” Ő azt felelte: „Igen, Uram, tudod, hogy szeretlek!” Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat!”

Majd harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz engem?” Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte: „Szeretsz engem?”, és ezt válaszolta: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek!” Jézus pedig ismét ezt mondta: „Legeltesd juhaimat!”

Bizony, bizony, mondom neked: Amikor még fiatal voltál, felövezted magad, és oda mentél, ahova akartál. De ha majd megöregszel, kiterjeszted karjaidat.

Más fog felövezni téged, és oda visz, ahova nem akarsz.”

Azt jelezte e szavakkal, hogy (Péter) milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. Azután hozzátette: „Kövess engem!”

Ezek az evangélium igéi. (*Vagy rövidebb forma a *-ig Jn 21,1-14*)

A SZERETET A LÉLEK LEVEGŐJE

Megvallom, mindig enyhe szorongás lesz úrrá rajtam, ha a szeretetről kell beszélnem, mert erről a legkönnyebb és a legnehezebb valamit is mondanunk. De ha valaki a *lényeg*et akarja elmondani - ezt már hadd tegyem én hozzá - csak dadogni tud, hiszen *Isten lényegéről* kell szót ejtenie. *Az Isten szeretet* - mondja János (1 Jn 4,8).

Tapasztalataim alapján mégis elmondhatom: *a szeretet a lélek „levegője”*, oxigénje, amely nélkül szinte megfullad az ember. Talán minden mást jobban tud nélkülözni bárki, mint a szeretetet.

Hány és hány bajba, betegségbe került ember ült már előttem! Alapbajuk az volt, hogy gyermekkorukban nem kaptak elég szeretetet, és ettől egy életen át szenvednek. Maguk sem tudják, hogy tulajdonképpen mi a bajuk, csak kimondhatatlan hiányérzet gyötri őket. Már deres a fejük és még mindig szenvednek.

Emlékszem egy leányra - csinos sem volt és öltözködni sem tudott -, aki egyszer csak megszépült! Alig ismertem rá. „Csupán” annyi történt, hogy megszerette valaki.

Emlékszem, miként roppant össze egy atléta alkatú, jóképű legény, hogyan hunyt ki szeméből a fény, hogyan lett lompos és tohonya, mert elhagyta a menyasszonya. Emlékszem egy édesanyára, aki mindent megkapott gyermekeitől - ruhát, különszobát, első osztályú ellátást - csak szeretetet nem.

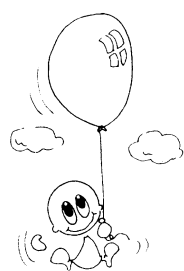
Végül visszaköltözött falura, a nyomorúságos düledező kis házacskájába, mert a szomszédban volt egy hozzá hasonló öregasszony, aki szerette őt.

És folytathatnám reggelig. A szeretetszegény életet nehezebben lehet elviselni, mint a vitaminszegény, szűkös étkezést és a fűtetlen szobát.

Azt tapasztalom, hogy szinte mindent ki lehet bírni, ha valakitől, valahonnan szeretetet kap az ember. És minden kibírhatatlanná válik, még a gazdag és komfortos élet is, ha a szeretet hiányzik.

Nem véletlenül mondja Pál apostol a Szeretet-himnusz utolsó mondataként, mintegy összefoglalóul: „*Legnagyobb a szeretet!*” (1Kor 13,13).

Meg kell azonban vallanom, hogy tizenöt-húsz évvel ezelőtt még írásaimban és előadásaimban élesen elkülönítettem a testi és a lelki-szellemi szeretetet. Idealista módon azt tanítottam, hogy az *erosz* alsóbbrendű szeretet az *agapéval* szemben. Erőteljesen magyarázgattam, hogy ne *eroszal* szeressünk, hanem

agapéval. Ma azt állítom, hogy bár a legmagasabb rendű szeretet az agapé, amely „mindennek ellenére” szeret, mégis úgy látom, hogy a *teljes szeretetre* kell eljutnunk, amely magába foglalja a *szexust*, az *eroszt*, a test szerelmét a másik nemhez, mert ez is Istentől való, és amikor megteremtette, „*Látta, hogy jó*”. Magában foglalja a *filiiát*, amely a másik emberhez való jó viszonyomat, szeretet-kapcsolatomat jelenti: ez tehát a szociális szeretet. És végül az *agapét*: a krisztusi szeretetet. Ahogy a szívem csak akkor ép, ha mindkét pitvara és mindkét kamrája egészséges és jól működik, ugyanígy *akkor teljes a szeretetem, ha mind a négyféle szeretet él és „egészségesen működik” benne.*

Csak így „tökéletes”, teljes a szeretet, amelyben nincsen félelem, nincsen fóbia (a görög szöveg szerint): „A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben.” (1Jn 4,18)

SZERETETÉT MEGVALLÓ PÉTER IMÁJA

„Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?”

Igen, Uram, te tudod, hogy én, aki a tizenkettő közül mindig először szólottam, én, aki mindig a lehangosabb voltam, én, aki a kemény beszéded után hűséget vallottam, mondván: „Uram, kihez mennénk..., én, aki mindig meg akartalak óvni és emberi érvekkel visszatartani, és én, akit ezért „sátánnak” nevezteél, én, Péter, szeretlek!

„Legeltesd bárányaimat!”

„Simon, János fia, szeretsz-e engem?”

Igen, Uram, te tudod, hogy én, aki a végletek embere vagyok, és azt mondtam: „Ha meg is kell veled halnom, akkor sem...; és én, aki mégis utána átkozódva és esküdözve háromszor megtagadtalak, én, Péter, szeretlek!

„Legeltesd juhaimat!”

„Simon, János fia, szeretsz-e engem?”

Uram, szomorú vagyok, hogy már harmadszor kérde, hogy szeretlek-e. Én, aki a tizenkettő közül a legutolsó, és a legbűnösebb vagyok, és én, akit mégis kiválasztottál, mondván: „Te Péter vagy, és én erre a kősziklára fogom építeni egyházamat; én téged, Uram, szeretlek. De te, aki mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek.

„Legeltesd juhaimat!”

Igen, Uram, legeltetem juhaid, de mutasd meg, hogyan!

„Kövess engem!”

Uram, követlek! Szeretlek!

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor